

kunne blive overthvede om, at det er Alvor at høre op med en Industri, som i mange Aar har staaet vor Høstevål, og at vi ville overlade den til Private, som, naar de blive frie for Statsconcurrencen, ville vide at skaffe Midler tilveie, der kunne gavne vor Høstevål.

Fønger: Ved Meget af, hvad den ærebe-
 fidsste Taler som Stiller af dette Lovforslag har
 sagt, skal jeg ikke gjøre nogen videre Bemærk-
 ning, da det efter min Overbeviisning egentlig
 ikke ligger for her, men jeg kan ikke undlade
 at tilføie Noget til, hvad der er ytret i Sa-
 gen, fordi det er mit Ønske, at vi, inden første
 Behandling sluttes, maae være paa det Nene
 med os selv om, hvad det egentlig er for et
 Spørgsmaal, der er stillet os, hvilket ikke fore-
 kommer mig under den tidligere Decl af Be-
 handlingen at være kommet saa tilstrækkelig
 frem, som ønskeligt var. Det vil, som alle-
 rede tidligere berørt, erindres, at denne Sag
 for ikke mere end 3 Aar siden har været for
 i Rigsdagen, og at den navnlig her i Folke-
 thinget har været underkastet en meget usførlig
 Drøftelse, hvorved selve Grundspørgsmaalet,
 som den ærebe Forslagsstiller atter iaaften har
 fremdraget, kom til en omhyggelig Prøvelse fra
 alle Sider. Den ærebe Forslagsstiller frem-
 satte dengang de samme Anskuelse, han iaaften
 har gjort gjældende, men han kunde da ikke
 dengang trænge igjennem med dem her i Thinget,
 idet nemlig det overveiende Fleertal af
 dettes Medlemmer var af den Mening, at man
 ikke skulde nedlægge Stamslutteriet, men tvert-
 imod fortsætte det. Jeg anseer det nu ikke i
 dette Næblik for at være hensigtsmæssigt at
 gjenoptage denne Debat i al dens Udførlighed,
 og det saa meget mindre, som jeg oprigtig til-
 staaer, at jeg for mit eget Vedkommende snarere
 holder til den ærebe Forslagsstillers An-
 skuelse; men jeg ønsker, at det maa staae klart
 for Thinget, hvad det var, der dengang traadte
 frem og fandt sit Udtryk gjennem Thingets
 Beslutning. Jeg troer, at Thinget vil finde
 det overeensstemmende med gode og rigtige
 Grundfætninger ikke at omgjøre, hvad saa
 nylig er gjort, uden at Grunden dertil staaer
 rigtig klar og tydelig for det, thi det vil ind-
 sees, at det aldrig kan være heldigt eller rig-

tigt for Rigsdagen, at den, naar den for kort
 Tid siden har fattet en Beslutning i en be-
 stemt Retning, gjør den om, uden at det er
 blevet klart og tydeligt, at der virkelig fore-
 ligger tilstrækkelige og gyldige Grunde for at
 gjøre det. Jeg vil nu tillade mig i den Hens-
 seende at meddele min Opfattelse. Det frede-
 riksborgske Stutteri havde i 1862 bestaaet med
 et bestemt Formaal, som var blevet fulgt og
 søgt opnaaet i 10 Aar; der var ved en Lov,
 der var givet 10 Aar isforveien, sat et bestemt
 Maal, som det skulde stræbe efter at naae,
 hvilket Maal var af en dobbelt Art, ja der
 var egentlig to Formaal. Det hvidsøbde Stod
 betragtes jo af Forslagsstilleren som en Biting
 ved Sagen og som Noget, der egentlig ikke ved-
 kommer Stutteriet. Det ene Formaal var da
 her i Landet at opbrætte engelske Fuldblods-
 heste af den Art, som det ærebe Medlem, der
 nylig talte, vistnok med Grund har prøift med
 Hensyn til det Sted, hvor de høre hjemme,
 nemlig i England; men efterat de ere over-
 førte hertil, have de ikke i Pragis vundet den
 Anerkjendelse, som man, efter hvad man fra
 deres Fædreland vidste om deres gode Egen-
 skaber, havde ventet. Det ene Formaal var
 altsaa at holde et Stod af engelske Fuldblods-
 heste, og gjennem Tillægsdyr, som vare fødte
 her paa Stedet, skaffe et indenlandsk dansk Stod
 af samme Race, som man da troede mulig
 kunde blive nyttig ved Parring. Den anden
 Opgave, som var stillet Stutteriet, var atter at
 samle og om muligt tilveiebringe fra udt
 af et Høsteflags af samme Bessaffenhed som
 det, man tidligere havde haft paa Frederiks-
 borg, og hvis Opriislning en stor Mængde
 Landmænd fra hele Landet, der da nylig havde
 været sammen for at overveie Sagen, havde
 anseet for at være af stor oconomist Inter-
 esse. Da de 10 Aar vare gaaede, skulde
 Sagen efter Loven atter forelægges for Rigsdag-
 en, hvilket ogsaa skete, og det med følgende
 Erklæring. Den ene af de Opgaver, der ere
 stillede Stutteriet, nemlig den at skaffe et Fuld-
 blodstod tilveie, har viist sig at være grundet
 paa en Tanke, som ikke er practisk. De Erfar-
 inger, man havde gjort ved Stutteriet, viste,
 at dette ikke vilde lykkes paa en tilfredsstillende
 Maade, og altsaa gif Forslaget ud paa, at dette